

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **D. K.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený Mgr. Michaelou Kasper Beňovou, advokátkou,
sídlem Masarykova 1250/50, 289 22 Lysá nad Labem,

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Nové Sedlo**,
sídlem Hlavní 2, 438 01 Žatec,

o žalobě ze dne 6. 9. 2021 proti blíže neoznačeným rozhodnutím žalované vydaným v letech 2016 a 2017,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Michaela Kasper Beňové **se přiznává** odměna ve výši 16 456 Kč, která jí bude vyplacena do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Odůvodnění:

1. Zdejšímu soudu bylo dne 8. 9. 2021 doručeno podání žalobce ze dne 6. 9. 2021 nadepsané jako „*Věc: Stížnost proti všem kázeňským trestům uděleným ve VS Nové Sedlo panu David Kvítek 6. 1. 1978, podle § 52 odst. 4 169/1999 za období rok 2016, 2017*“, v němž žalobce mj. uvedl, že tímto podává žalobu vedoucí k soudnímu přezkumu všech kázeňských rozhodnutí udělených VS - Nové Sedlo za období let 2016 a 2017. Dále žalobce požádal o „*zproštění nákladů řízení ve věci samotné*“ a o přidělení advokátky Mgr. Michaely Kasper Beňové, která ho zastupovala již v jiných řízeních a je s ní spokojen. Současně žalobce zmínil, že přidělená advokátka odstraní vady podané žaloby na základě kopie sběrných archů dotčených kázeňských řízení a „*označí je konkrétně*“.
2. Poté, co žalobce předložil vyplněný formulář svědčící o jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrech, mu soud usnesením ze dne 14. 10. 2021, č. j. 15 Na 213/2021-12, přiznal osvobození od soudních poplatků, ustanovil mu zástupkyní Mgr. Michaelu Kasper

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Beňovou, advokátku, a této zástupkyni současně v souladu s § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), uložil odstranit nedostatky žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení tak, „aby uvedla, o jaký typ řízení vyjmenovaných v § 4 s. ř. s. se jedná, když pouze tato řízení je možno vést před správními soudy.“ V odkazovaném usnesení pak zdejší soud též jednotlivě uvedl, jaké náležitosti má žalobce doplnit v případě, že obsahem jeho podání je žaloba proti rozhodnutí (podle § 65 a násl. s. ř. s.), žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu (dle § 79 a násl. s. ř. s.), popř. žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu (podle § 82 a násl. s. ř. s.). V odůvodnění uvedeného usnesení tedy soud blíže vymezil náležitosti jednotlivých žalobních typů podle s. ř. s., přičemž žalobce poučil, že pokud nebude žaloba ve stanovené lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, žalobu odmítne. Stran samotného ustanovení zástupkyně z řad advokátů přitom soud konstatoval, že žalobce sepsal svůj návrh nekvalifikovaně, když z něj není zcela jasné, čeho se jím domáhá. Soud tak měl za to, že žalobce nedisponuje dostatečnými právními znalostmi týkajícími se předmětné problematiky.

3. Na uvedené usnesení reagoval žalobce podáním ze dne 24. 10. 2021, v němž upozornil na to, že mu žalovaná nevydala napadená kázeňská rozhodnutí ani žádné jiné dokumenty týkající se kázeňských přestupků, a proto není schopen napadená rozhodnutí blíže označit. Dále žalobce sdělil, že se obecně jedná o rozhodnutí o uložení kázeňských trestů z období let 2016 a 2017, kdy byl ve výkonu trestu ve Věznici Nové Sedlo. V závěru tohoto podání žalobce požádal zdejší soud, aby žalované nařídil vydat žalobci kopie všech jeho kázeňských spisů a kopií zdravotnické dokumentace, která s „ukládány přestupky“ též souvisí. Po jejich předložení totiž žalobce bude schopen napadená kázeňská rozhodnutí blíže specifikovat a žalobu doplnit o další náležitosti.
4. Na to soud v přípisu ze dne 1. 11. 2021, č. j. 15 Na 213/2021-17, žalobci sdělil, že jeho předchozí podání ze dne 24. 10. 2021 nijak původní nejasné podání ze dne 8. 9. 2021 nedoplnilo v požadovaném smyslu. S odkazem na usnesení č. j. 15 Na 213/2021-12 tak žalobce opětovně vyzval k odstranění vad jeho podání. K tomu soud žalobci stanovil dodatečnou lhůtu 10 dnů ode dne doručení tohoto přípisu a opětovně jej poučil o možnosti odmítnout žalobu, nebude-li v požadovaném směru doplněna.
5. Žalobce na tento přípis reagoval podáním ze dne 10. 11. 2021, v němž zopakoval, že nemá napadená rozhodnutí k dispozici, neboť mu je žalovaná nevydala, ani žádné jiné dokumenty týkající se „napadených kázeňských přestupků“, když se jedná o kázeňské tresty z období let 2016 a 2017. Z uvedeného důvodu tedy žalobce nebyl schopen označit napadená rozhodnutí a dostat dalším částem výzvy k odstranění vad podání. S ohledem na tuto skutečnost žalobce požádal o prodloužení lhůty k odstranění vad podání do doby, než mu žalovaná na pokyn soudu vydá rozhodnutí o uložení kázeňských trestů za léta 2016 a 2017.
6. Soud poté vydal usnesení ze dne 22. 11. 2021, č. j. 15 Na 213/2021-21, kterým předmětnou žalobu odmítl, přičemž za důvod odmítnutí žaloby označil skutečnost, že „stále není zřejmé, o jaký žalobní typ se jedná.“
7. K následně žalobcem podané kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 24. 8. 2022, č. j. 4 As 424/2021-22, nadepsané usnesení zdejšího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud přitom ve věci konstatoval, že žalobní typ byl zřejmý od počátku řízení, přičemž nebylo možno pochybovat o tom, že žalobce u

krajského soud podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. S ohledem na to tudíž zdejší soud pochybil, dovodil-li v tomto ohledu nedostatek žaloby a tuto odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Vada spočívající v nejasnosti o tom, jaký žalobní typ žalobce svým podáním ze dne 6. 9. 2021 uplatnil, zde ve skutečnosti od počátku řízení nebyla. Dle Nejvyššího správního soudu nicméně bylo současně zřejmé, že všechny zákonem vyžadované náležitosti na žalobu proti rozhodnutí správního orgánu neobsahovalo jak podání žalobce ze dne 6. 9. 2021, tak ani jeho následující podání ze dne 24. 10. 2021 a 10. 11. 2021. Z uvedeného důvodu tedy bylo dle Nejvyššího správního soudu skutečně na místě žalobce vyzvat k jejich doplnění, nikoliv však obecně formulovanou výzvou, týkající se souhrnně více žalobních typů, nýbrž zcela konkrétní výzvou odpovídající danému žalobnímu typu a požadavkům, které pro něj s. ř. s. stanoví.

8. Nejvyšší správní soud poté uzavřel, že zdejší soud bude v dalším řízení vycházet z toho, že u něj žalobce podal žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., a to konkrétně proti kázeňským rozhodnutím vydaným žalovanou, přičemž tedy žalobce opětovně vyzve, aby žalobu doplnil o náležitosti vyžadované s. ř. s. pro tento žalobní typ, pokud tak žalobce sám neučiní již v návaznosti na tento rozsudek. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že požádá-li žalobce krajský soud opětovně o poskytnutí součinnosti směrem k žalované za účelem poskytnutí nezbytných podkladů pro doplnění žaloby, jimiž žalobce nedisponuje, pak takovou součinnost poskytne, bude-li to možné. Následně bude v řízení pokračovat v závislosti na tom, zda žalobce žalobu doplní a tato bude způsobilá meritorního přezkumu, či nikoliv.
9. Na tomto místě soud upozorňuje, že byl v dalším řízení ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právě shora uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu plynoucím z nadepsaného rozsudku.
10. Zdejší soud proto přípisem ze dne 29. 9. 2022, č. j. 15 A 14/2022-36, vyžádal od žalované veškerou spisovou dokumentaci vztahující se k vydaným kázeňským rozhodnutím vůči žalobci za období let 2016 a 2017 (resp. o předložení všech kázeňských spisů žalobce). Tato spisová dokumentace pak byla soudu žalovanou předložena dne 10. 10. 2022.
11. Následně soud usnesením ze dne 12. 10. 2022, č. j. 15 A 14/2022-45 (doručeným právní zástupkyni žalobce dne 18. 10. 2022), žalobce vyzval, aby v souladu s § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. odstranil nedostatky podané žaloby. Konkrétně, aby uvedl, proti kterému rozhodnutí (či rozhodnutím) správního orgánu žaloba směřuje, tj. kdo rozhodnutí vydal, kdy a pod jakou značkou, datum doručení rozhodnutí žalobci [§ 71 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]; vymezil žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené (či napadená) rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]; navrhl výrok rozsudku [§ 71 odst. 1 písm. f) s. ř. s.]. Zároveň soud žalobci zaslal kopii kompletní spisové dokumentace, která byla předložena žalovanou, a poukázal i na možnost nahlédnout do této dokumentace přímo u soudu. Ke splnění uložené povinnosti přitom žalobci stanovil lhůtu 14 dnů od doručení tohoto usnesení. Soud také žalobce znovu poučil, že pokud nebude žaloba ve stanovené lhůtě doplněna nebo opravena a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, žalobu odmítne.
12. Právní zástupkyně žalobce nicméně na dané usnesení reagovala toliko žádostí o zrušení ustanovení zástupcem žalobce ze dne 31. 10. 2022. V tomto podání uvedla, že po propuštění z výkonu trestu jí žalobce sdělil kontaktní údaje, a to telefonní číslo, e-mailovou a poštovní adresu, kde se bude zdržovat (tj. X). Již nějakou dobu s ní však

nekomunikuje. Telefonní číslo žalobce je nedostupné a na e-mailové zprávy žalobce nereaguje. Poštovní zásilka zaslaná právní zástupkyní žalobce na shora uvedenou adresu nebyla taktéž do dnešního dne žalobcem vyzvednuta. Z uvedených důvodů tak právní zástupkyně žalobce soud požádala o zrušení jejího ustanovení, neboť bez součinnosti žalobce není schopná vady žaloby odstranit, jelikož jí není známo, z jakých skutkových důvodů žalobce rozhodnutí žalované napadá. Nadto pokud s ní žalobce není schopen komunikovat, došlo dle jejího názoru k narušení jejich vzájemné důvěry. Žalobci přitom již v listopadu 2021 zasílala na nadepsanou adresu poštovní zásilku, která se jí však vrátila jako nedoručená s tím, že je žalobce na uvedené adrese neznámý. Právní zástupkyně žalobce tedy soud požádala o zrušení jejího ustanovení zástupkyní žalobce, a aby žalobci prodloužil lhůtu k odstranění vad podání, případně aby mu pro odstranění vad podání ustanovil právního zástupce nového.

13. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti soud úvodem konstatuje, že před vlastním projednáním věci je vždy povinen zkoumat, zda jsou splněny podmínky řízení a zda má žaloba všechny zákonem stanovené náležitosti k tomu, aby byla projednatelná. Soud zdůrazňuje, že žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. musí vždy obsahovat náležitosti vyjmenované v § 37 odst. 2 a 3 a v § 71 s. ř. s., jinak je vyloučeno, aby soud ve věci meritorně rozhodl.
14. Podle § 71 odst. 1 s. ř. s. přitom platí, že žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat a) označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci, b) označení osob na řízení zúčastněných, jsou-li žalobci známy, c) označení výroků rozhodnutí, které žalobce napadá, d) žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, e) jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést, f) návrh výroku rozsudku.
15. Z § 37 odst. 5 s. ř. s. současně vyplývá, že předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.
16. Soud ve věci shledal, že podaná žaloba některé z uvedených náležitostí (povinných obsahových součástí) nezahrnuje, a proto žalobce usnesením ze dne 12. 10. 2022, č. j. 15 A 14/2022-45, podle citovaného § 37 odst. 5 s. ř. s. vyzval k jejich doplnění. Soud současně žalobce poučil o tom, jak má vytčené vady odstranit, jak už bylo ostatně shora v úplnosti rekapitulováno. Ke splnění uložených povinností mu poté stanovil lhůtu 14 dnů od doručení předmětného usnesení. Toto usnesení bylo žalobci prostřednictvím jemu ustanovené právní zástupkyně doručeno dne 18. 10. 2022.
17. Žalobce však ve stanovené lhůtě ani později podanou žalobu ve smyslu usnesení zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2022 nedoplnil, přestože byl řádně poučen o tom, že soud žalobu odmítne, pokud nebude v dané lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat. Předmětná žaloba tudíž i nadále vykazuje nedostatky, které soud podrobně popsal ve výše označeném usnesení, tj. absentuje především řádné označení napadeného (popř. napadených) rozhodnutí, vymezení žalobních bodů a návrh výroku rozsudku. Tyto vady tedy nebyly v soudem stanovené lhůtě odstraněny a v řízení z důvodu těchto nedostatků nelze pokračovat. Vzhledem k výše uvedenému tak soud žalobu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ze dne 6. 9. 2021 podle § 37 odst. 5 s. ř. s. z důvodu nedostatku podmínek řízení výrokem I. usnesení odmítl.

18. Pokud se poté jedná o skutečnosti uvedené ustanovenou zástupkyní žalobce v podání ze dne 31. 10. 2022, které měly být důvodem pro nemožnost řádného doplnění podané žaloby ze dne 6. 9. 2021, pak zdejší soud zdůrazňuje, že je odpovědností samotného žalobce, jak ve sporu postupuje. Jakkoliv má být soudní řízení správním účinným prostředkem ochrany, nemění to nic na tom, že hlavní procesní aktivitu má vykazovat právě žalobce. Jak přitom již opakovaně uvedl Nejvyšší správní soud ve své judikatuře: „[Ž]alobce je pánem sporu a záležití výhradně na něm, zda bude spor vůbec zahájen, jaké námitky budou v řízení uplatněny a jakého rozhodnutí se bude domáhat. Žalobce nastavuje referenční rámec soudního řízení, které podanou žalobou sám vyvolal“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2006, č. j. 6 Azs 105/2006-53, nebo ze dne 27. 7. 2017, č. j. 3 As 16/2016-36).
19. Na straně žalobce přitom soud neshledal žádnou objektivní překážku, která by mu aktuálně bránila v tom, aby byl v řešeném případě odpovídajícím způsobem procesně aktivní, resp. aby k výzvě soudu řádně doplnil náležitosti podané žaloby, nadto za současné právní pomoci ustanovené zástupkyně, s níž už dříve bez potíží v obdobné věci spolupracoval (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2021, č. j. 55 A 16/2021-127, týkající se řízení o žalobě žalobce proti kázeňským rozhodnutím vydaným Vězeňskou službou České republiky, Věznicí Heřmanice, a Vězeňskou službou České republiky, Věznicí Vinařice). V kontextu veškerých shora popsanych okolností projednávaného případu tak jdou negativní důsledky zjevné (a zcela dobrovolné) procesní pasivity žalobce pouze k jeho tíži. Soud přitom žalobci v daném ohledu poskytl veškerou možnou součinnost, avšak ten na svoji povinnost v daném řízení absolutně rezignoval, přičemž sama ustanovená zástupkyně žalobce na základě obsahu kompletního správního spisu a bez kooperace se žalobcem dle jejího tvrzení nebyla schopna náležitosti podané žaloby řádně doplnit.
20. Za vyvstálé situace tedy soud nerozhodoval o žádosti ustanovené zástupkyně žalobce o zrušení jejího ustanovení, resp. o prodloužení lhůty k odstranění vad podání a ustanovení nového právního zástupce pro tento úkon, neboť by to bylo ve věci naprosto neúčelným (v rozporu s principem rychlosti a hospodárnosti řízení), jelikož právní zastoupení zanikne právní mocí tohoto usnesení. V projednávané věci sám žalobce zmařil účel ustanovení zástupkyně z řad advokátů, jímž bylo jak poskytnutí právní pomoci, tak právě i zájem na rychlosti a efektivnosti celého řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2021, č. j. 3 Ads 149/2010-126).
21. Z důvodu odmítnutí žaloby pak soud v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. výrokem II. usnesení nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť bylo žalobci přiznáno osvobození od soudních poplatků.
22. Výrokem III. usnesení soud zároveň přiznal odměnu ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Michaela Kasper Beňové, která byla žalobci ustanovena usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 10. 2021, č. j. 15 Na 213/2021-12. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby, je-li zástupce advokátem, hradí stát. V daném případě ustanovené zástupkyni náleží odměna za řízení o žalobě a kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 22. 11. 2021, č. j. 15 Na 213/2021-21, v celkové

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výši 16 456 Kč. Nadepsaná odměna se přitom skládá z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby v řízení o žalobě po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), [tj. převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, a 2 x písemné podání ve věci samé - § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], jakož i z částky 3 100 Kč za jeden úkon právní služby v řízení o kasační stížnosti [tj. podání kasační stížnosti - § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], dále z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů ustanovené zástupkyně žalobce [tj. čtyř režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu] a z částky 2 856 Kč, která činí náhradu 21 % DPH z uvedených částek bez soudního poplatku. Odměna bude ustanovené zástupkyni žalobce vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem v obvyklé lhůtě, tj. do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

23. Nad rámec shora uvedeného odvodnění výroků tohoto usnesení poté soud toliko pro úplnost doplňuje, že se z předložené spisové dokumentace žalované za období let 2016 a 2017 podává uložení kázeňských trestů žalobci konkrétně rozhodnutím ze dne 3. 1. 2017, č. j. VS 3423/1669/ČJ-2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne, stížnost nebyla podána); rozhodnutím ze dne 14. 10. 2016, č. j. VS-3423/1522/2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne), přičemž o stížnosti proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto dne 18. 10. 2016 (žalobce seznámen téhož dne); rozhodnutím ze dne 26. 9. 2016, č. j. VS-3423/1356/2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne), přičemž o stížnosti proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto dne 30. 9. 2016 (žalobce seznámen téhož dne); rozhodnutím ze dne 25. 11. 2016, č. j. VS-3423/1617/2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne), přičemž o stížnosti proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto dne 28. 11. 2016 (žalobce seznámen téhož dne - odmítl podepsat); rozhodnutím ze dne 12. 9. 2016, č. j. VS-3423/1346/2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne), přičemž o stížnosti proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto dne 15. 9. 2016 (žalobce seznámen téhož dne); rozhodnutím ze dne 6. 12. 2016, č. j. VS-3423/1670+1671/2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne - odmítl podepsat); a rozhodnutím ze dne 14. 11. 2016, č. j. VS-3423/1616/2016-801932 (doručeno žalobci téhož dne - odmítl podepsat), přičemž o stížnosti proti tomuto rozhodnutí bylo rozhodnuto dne 22. 11. 2016 (žalobce seznámen téhož dne - odmítl podepsat).
24. V návaznosti na výše popsané skutečnosti je tedy přiléhavým alespoň obecně poukázat také na případnou otázku včasnosti podané žaloby, směřovala-li by proti veškerým rozhodnutím žalované vydaným vůči žalobci v letech 2016 a 2017. Pro posouzení včasnosti takové žaloby by totiž bylo podstatným doručení rozhodnutí o stížnosti proti tomu kterému rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, neboť od toho by se odvíjelo uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Odmítl-li přitom žalobce některá rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podepsat a převzít a příslušný zaměstnanec o této skutečnosti učinil záznam, je třeba datum těchto odmítnutí považovat za okamžik doručení rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2020, č. j. 10 As 118/2020-52). Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. S odkazem na fakt, že poslední rozhodnutí žalované o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za namítané období bylo žalobci doručeno již dne 28. 11. 2016, by se tak v případě předmětné žaloby doručené zdejšímu soudu až dne 8. 9. 2021 jednalo o podání zjevně opožděné. Ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

by se poté v takovém případě uplatnilo pravidlo, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl podán opožděně.

25. Současně z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce v zákonem stanovené lhůtě nepodal stížnost proti všem rozhodnutím o kázeňských trestech vydaných vůči jeho osobě žalovanou v letech 2016 a 2017, jak už bylo výše popsáno. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný. Dle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu má odsouzený právo podat do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu proti tomuto rozhodnutí stížnost. Za této situace by tedy žalobce v takto dotčené části rozhodnutí o uložení kázeňského trestu ani nevyčerpal řádné opravné prostředky, ačkoliv tyto byly přípustné, což by poté rovněž svědčilo pro odmítnutí žaloby v této části pro nepřipustnost.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 8. listopadu 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v . r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.